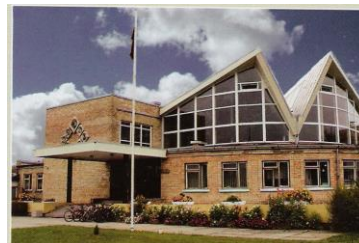

Ādažu pirmsskolas izglītības iestādes vēsturiskā attīstība

Mūsu iestādes mērķis - veidot radošu un brīvu personību, attīstot katra bērna vispārējās spējas, sniedzot stabilu, vecumam piemērotu zināšanu, prasmju un iemaņu bāzi, kas ļautu sekmīgi turpināt mācības un sagatavotu dzīvei nemītīgi mainīgā vidē."-tā teikts Ādažu novada pirmsskolas izglītības iestādes reklāmas bukletīnā. Pirmajā mirklī šķiet, ka tā ir tikai skaista frāze. Iepazīstoties ar iestādes darbiniekiem un audzēkņiem, redzot viņu kopīgā darbā sasniegto un klausoties nākotnes iecerēs, rodas pārliecība, ka visu, kas pateikts, noteikti izdosies arī realizēt. Jo, Zentas Mauriņas vārdiem runājot, bērni patiesi „ir kā puķes Dieva pasaules dārzos, kas uz laiku ir uzticēti mūsu mīlestībai un kopšanai. Ja nepietrūks mīlestības, puķes zaļos, augš un ziedēs, ar savu skaistumu visu mūžu priecēdamas uzticamos kopējus.”

Bērnudārza vēsture cieši saistās ar Ārijas Kaulas vārdu. Viņa bija ļoti darbīgs, enerģisks cilvēks ar jaunām, progresīvām idejām un interesantām nākotnes vīzijām. Toreiz Latvijā bērnudārzus būvēja pēc tipveida projektiem, bet Ārija Kaula Ādažiem bija sameklējusi individuālu projektu, kurā ieviesa savas jaunās idejas.

Tā - pašā Ādažu centrā tapa jaunais kolhoza bērnudārzs. Toreiz visiem komjauniešiem bērnudārza tapšanā celtniecības palīgdarbos bija jānostrādā astoņas stundas mēnesī bez atalgojuma.

Bērnu rīcībā dārziņš tika nodots 1983. gada oktobrī. Tas atradās Ādažu pagastā Pirmā iela 26a. Tā nosaukums „Strautiņš ” bija pārņemts no Baltezera dārziņa. Arī darbiniekus Kaula kundze, jau iepriekšējā darbavietā strādājot, atlasīja pēc savas patikšanas. Viņa ļoti augsti vērtēja izglītotus cilvēkus.

Lai arī pati jaunajā dārziņā nestrādāja par vadītāju, bet gan tikai par konsultanti, tomēr viņas iespaids un klātbūtne visur bija jūtami.

Par jaunatvērtā bērnudārza vadītāju sākumā strādāja Aleksandrina Orlova, kura atnāca no Rīgas. Pēc darbinieku stāstījuma, viņa šeit nespēja iejusties. Pēc vairākiem gadiem viņas vietā nāca Sarmīte Bogdanova, kura līdz tam Ādažu bērnudārzā strādāja par audzinātāju, tad Sandra Breidaka.

Bērnudārza ēkā bija divi baseini (3 - 4 un 5 - 7 gadus veciem bērniem), metodiskais kabinets, medicīniskais kabinets, logopēda kabinets, fizioprocedūru kabinets, bibliotēka, mūzikas zāle, aktu un sporta zāle, veļas māja, virtuve, frizētava, ziemas dārzs, metodiskais kabinets, frizētava un ēdamzāle darbiniekiem.

Bērnudārzs bija domāts 325 vietām. Pavisam trīspadsmit grupiņām. Sākumā viena grupiņa bija atstāta nodarbībām bērniem

Ziemas dārzs

ar speciālām vajadzībām - logopēdiskā grupa. Bija arī diennakts grupa, bērniem, kuru vecāki strādāja maiņās. Bērnodārzs kolhozniekiem bija par brīvu. Tikai divas stundas mēnesī bija jānostrādā bērnodārza sakopšanā.

Arī toreiz dārziņa grupiņas bija pārpildītas. Grupiņā bija pat 28 bērni, lai gan telpas paredzētas 25 bērniem. Grupās bija viena vecuma bērni. Dārziņu apmeklēja no 3 līdz 7 gadus veci bērni. Vidēji apmeklēja 364 bērni. Ar viņiem strādāja 26 audzinātājas un 26 auklītes. Bija 3 metodiķi, 3 muzikālās audzinātājas, logopēde, deju skolotāja, darbmācības skolotājs, mākslas skolotāja, baseina trenere. Tāpat bija 2 administratori, 3 mediķi, 4 grāmatveži un uzskaitveži, saimniecības daļas vadītājs, friziere, daiļdārznieks, 3 sētnieki,

6 pavāri, 2 virtuves strādnieki, 5 darbinieki veļas mājā, santehniķis, nakts aukles un citi. Kopā gandrīz 100 darbinieku.

Bērnodārzā valdīja stingra disciplīna. Nodarbības pēc savas struktūras bija pietuvinātas skolai.

Bērni nodarbībās sēdēja pie galdiem (līdzīgi kā skolā).

Katrai nodarbībai bija ievads, galvenā daļa un nobeigums. Tās notika precīzi noteiktā laikā. Matemātikai pēc noteikumiem vajadzēja būt pirmajai nodarbībai. Šajā priekšmetā strādāja pēc Ļeusiņas grāmatas. Peldēšanā izmantoja Osokinas peldēšanas apmācības metodes.

Savā laikā viņa arī viesojās bērnodārzā. Toreiz uz Ādažiem brauca ļoti daudz delegācijas, kuras tika vestas arī uz bērnodārzu. Arī Mihails Gorbačovs 1987.gadā savas vizītes laikā Latvijā apmeklēja mūsu bērnodārzu.

Pienāca pārmaiņu laiks, kolhozi putēja, bērnodārzus likvidēja, to darbiniekus atlaida. Neviens neprata un nezināja, kā to var glābt. Toreiz pirmsskolas iestādēs neviens neko nezināja par projektu vadību, biznesa plāniem, aizņēmumiem un kredītiem. Tā 1991. gada 4. martā kolhoza vadība paziņoja, ka Ādažu bērnodārzs „Strautiņš” tiekot slēgts. Darbiniekiem sarīkoja skaistu atvadu balli - priekus caur asarām, jo raudāja gan tiešā, gan pārnestā nozīmē.

Pēc bērnodārza likvidēšanas telpas izīrēja Brīvajai Valdorfa skolai. Vienā dārziņa spārnā trīs grupiņas izīrēja Ādažu vidusskolas trim pirmās klases bērnu nodarbībām.

Skolotājas, kurām nebija kur atstāt savus mazuļus, apvienojās un lūdza, lai tiktu saglabāta vismaz viena bērnodārza grupiņa. Būdamas neatlaidīgas un enerģiskas, skolotāju pārstāves devās uz pagasta deputātu padomi, rakstīja vēstuli pašvaldībai, līdz beidzot panāca, ka viņu lūgums tika uzklaustīts.

Apvienoja divas no trim dārziņā izvietotajām sākumskolas klasēm vienā telpā, tā atbrīvojot vienu klases telpu mazo grupiņai, kur tagadējā mūsu vadītāja Sandra Breidaka sāka strādāt ar 17 dažādu vecumu skolotāju bērniem, vienlaikus būdama gan audzinātāja, gan auklīte, gan muzikālā audzinātāja, gan veļas pārzine utt.

Pusdienas bērniem veda termosos no Podnieku ēdnīcas. Šoferis termosus atstāja pie bērnodārza žoga un Sandra pati tos stiepa iekšā, dalīja ēdienu, baroja bērnus. Tagad neviens likums

Nodarbības 1985.g.

kaut ko tādu nepieļautu, bet toreiz viss tieši tā arī notika. Grupas telpa bija tukša. Sandriņa (kā savu vadītāju mīļi sauc bērnudārza darbinieki) atveda savas personīgās mēbeles, vecāki sagādāja saliekamās gultiņas un gultas veļu, atveda savas klavieses un strādāja. Tā nostrādāja apmēram gadu, vienlaikus pulcinot kopā domubiedrus. Pamazām „savācot” atpakaļ bijušos darbiniekus. Tā izveidojās Ādažu novada pirmsskolas izglītības iestāde.

Sākumā darbojās viena grupa, tad atvēra kristīgo grupiņu, kas sākumā piederēja Brīvajai Valdorfa skolai un ar laiku pārveidojās par parasto grupiņu. Tā pakāpeniski nākot klāt pa vienai grupiņai, bērnudārzs pieauga līdz deviņām grupām. Tad Ādažu pagasts izveidojās par novadu. Bērnudārzs arī saņēma jaunu nosaukumu: Ādažu Pirmsskolas izglītības iestāde. Pašlaik Ādažu pirmsskolas izglītības iestādē ir 15 grupas – kopā 350 bērni. Vecākiem ir iespēja iesaistīt bērnus daudzos pulciņos, ko organizē pirmsskolas izglītības iestāde. Mūsu iestādē darbojās šādi pulciņi:

1. angļu valodas;
2. mākslas skolas;
3. ŠOV deju pulciņš;
4. „Mazā skoliņa”;
5. latviešu valodas;
6. peldēšana.

Mūsu pirmsskolas izglītības iestādes ēka atrodas ļoti pateicīgā vietā, ciemata centrā, blakus parkam un ābeļdārzam. Netālu tek Gauja un Vējupīte, kur mēs ar bērniem aizejam pastaigāties. Ir iespējams iepazīstināt bērnus ar visiem ciemata objektiem: pastu, aptieku, kultūras centru, vidusskolu, veikaliem „Maksima”, „Elvi”, „Super Neto”, „Apelsīns” u.c.

Mūsu bērniem ir iespēja augt un attīstīties ekoloģiski tīrā vidē un baudīt visas dabas veltes, kā arī iespēja iepazīt dzīvo dabu. Pirmsskolas izglītības iestādei ir ziemas dārzs, kuru izmantojam dabas vērojumiem un arī darba audzināšanā, veselības un fiziskās attīstības veicināšanai ir jauna Multifunkcionālā halle.

Ādažu pirmsskolas izglītības iestādē ir arī savas tradīcijas:

1. Zinību diena;
2. Tēvu diena
3. Miķeļdienas izstādes;
4. Bērnudārza dzimšanas dienas svinības;

5. Mārtiņdienas tirgus;
6. Latvijas Republikas proklamēšanas diena;
7. Ziemassvētki;
8. Lieldienas;
9. Mātes diena jeb ģimenes diena;
10. Sporta svētki;
11. Audzēkņu izlaidums;
12. Skolotāju teātra izrādes bērniem;
13. Darbinieku ekskursijas.

Ģimenēm tiek piedāvāti dažādi veidi un iespējas sadarboties ar mūsu izglītības iestādē. Vecākus mēs aicinām uz kopīgām talkām. Viņi palīdz grupas labiekārtošanas un laukumiņa sakopšanas darbos, iesaistās projektu izstrādāšanā. Aktīvi piedalās sūnu, čiekuru, gliemežvāku un smilšu sagatavošanā smilšu terapijai u.c. dabas materiālu vākšanā. Vecāki ar bērniem aktīvi iesaistās Mārtiņdienas tirdziņa tapšanā, Labestības dienu pasākumos. Ziemassvētkos kopā ar bērniem gatavo rūķītus. Ģimenes divas reizes nedēļā – trešdienās un piektdienās var nākt peldēt baseinā kopā ar bērniem. Ir arī ūdens aerobika.

Mūsu pirmsskolas izglītības iestādē ir viena krievvalodīgo bērnu grupiņa. Arī latviešu grupiņās ir daži krievu tautības bērni. Tāpēc skolotājām ir jābūt labām krievu valodas zināšanām, jāpārzina šīs tautas tradīcijas un temperamentu. Priece tas, ka neskatoties uz tautību, vecāki izprot mūsu latviskās tradīcijas un kultūru. Mēs mācāmies citu kultūru un tradīcijas.

Sporta nodarbības notiek jaunajā Multifunkcionālajā hallē.

Iestādē šobrīd strādā 64 darbinieki. To vidū: vadītāja, vadītājas vietniece izglītības jomā, saimniecības daļas vadītājs, 30 skolotājas, 15 skolotāju palīgi, sporta skolotāja, mūzikas skolotājas, dejošanas skolotāja, mākslas skolotāja, logopēds, psihologs, angļu valodas skolotāja, uzskaitvede, trīs sargi, sētnieks, medmāsiņa utt. Ēdināšanas pakalpojumus nodrošina firma „IVONNA”. Daudzām

skolotājām ir liels pedagoģiskais stāžs, bet dažas ir studentes gan Latvijas Universitātē, gan RPIVA. Mēs visi kopā esam komanda, vienots kolektīvs. Arī uzskati un mērķi vienoti - pirmajā vietā vienmēr ir bērns, nākamajā bērnu vecāki, un tikai tad varam domāt paši par sevi. Mēs cenšamies darīt nevis tā, kā vieglāk, bet tā, kā labāk bērnam.

Grupās ir jaukta vecuma bērni, kur brāļi un māsas ir kopā un tās mēs saucam par ģimeniskajām grupām. Tajās vienkopus dzīvojas visu vecumu mazuļi, sākot no pusotra gadiņa un beidzot ar sešiem gadiem. Tā kā sākumā bija tikai viena grupa, tad tā bija nepieciešamība. Tā bijām iesākuši un iesāko turpinājām. Sākumā šaubījāmies, jo trūka metodikas darbam ģimeniskajās grupās. Apkopojot labāko pieredzi, izveidots pašiem savs mācību programmas saturs, kādu esam pētījumu rezultātā atzinuši par vislabāko saviem apstākļiem un situācijai piemērotāko. Citur nav tādas „skoliņas”, kāda ir mums. To pēcpusdienā apmeklē sešus gadus veci bērni, un tajā tiek nostiprinātas zināšanas, kuras bērni ieguvuši rotaļnodarbībās rīta pusē. Lai arī skolotājām strādāt ir grūtāk (jāizstrādā divas reizes vairāk rotaļnodarbību plānus, diendienā aptverot visas vecumu grupas), taču bērni ir ieguvēji, jo viņu attīstībai šādi nokomplektētas dažādu vecumu grupas ir vērtīgākas par parastajām. Skolotājai strādājot ar vecākajiem audzēkņiem, mazie klausoties un vērojot mācās līdzī, visu apgūst dabiski un nepiespiesti. Bērni nejūt, ka iemācās burtus, daži sāk lasīt pat četrus gadu vecumā. Ieguvēji ir arī tie bērni, kuru attīstība notiek lēnāk, kas parastajā grupā varbūt tiktu atstumti. Mūsu grupiņās vienmēr ir kāds, kurš ir jaunāks, kurš nezina to, ko lielais jau apguvis. Tā bērni, kuru attīstība notiek lēnāk, nejūtas atstumti un tādējādi ceļ savu pašapziņu.

Pirmsskolas izglītībā izmantojam integrētās mācību metodes. Katrai nedēļai ir sava tēma, kura vijās cauri visās nodarbībās. Mērķi integrējam visās aktivitātēs gan fiziskajās, gan intelektuālajās. Izglītības saturu pirmsskolā realizējam ar attīstošo vidi, kur bērns ir pārveidotājs, radītājs, pilnveidotājs, ar bērnu aktīvu darbību, ar rotaļām un rotaļnodarbībām.

Programmas apguves plānotie rezultāti: Bērns ir sagatavots pamatizglītības apguves uzsākšanai intelektuāli, fiziski un emocionāli.

